

Βεροίας: “Να αξιοποιήσουμε τα πνευματικά όπλα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Να αξιοποιήσουμε τα πνευματικά όπλα τα οποία μας έδωσε ο Χριστός, όπως η προσευχή, η εγκράτεια και η πίστη, έτσι ώστε να αγωνισθούμε ως καλοί στρατιώτες όπως Άγιος Μηνάς κάλεσε τους πιστούς από τη Νάουσα ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Την Τετάρτη 10 Νοεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Στρατείαν κατέλιπες τήν κοσμι-κήν, ἀθλητά, οὐράνιον εἴληφας τήν κληρουχίαν, σοφέ, καί στέφος ἀμά-ραντον».

Μέ αὐτόν τόν στίχο τοῦ ἀπο-λυ-τι-κίου τοῦ ἁγίου Μηνᾶ περιγράφει ὁ ἱερός ὕμνο-γρά-φος τήν πορεία τῆς ζωῆς τοῦ τιμω-μένου ἁγίου, τόν ὁποῖο μέ λαμπρότητα ἐορτάζουμε καί πα-νηγυρί-ζου-με ἀπό ἀπόψε στόν περικαλλῆ αὐτόν ἱερό ναό πού εἶναι ἀφιερωμένος στή χάρη του.

Ἐνας στρατιώτης ἦταν ὁ ἅγιος Μη-νᾶς, ἕνας στρατιώτης τοῦ ἐπι-γεί-ου βασιλέως. Ἐνας ἄνθρωπος πού εἶχε προοπτική νά ἀνέλθει σέ ἀνώτερα κλιμάκια τοῦ στρα-τοῦ καί νά ἀπολαύσει τίς ἀντί-στοιχες ἀμοι-βές καί τιμές.

Ἦταν ὅμως ταυτό-χρο-να καί ἕνας στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιατί κάθε ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος βαπτί-ζε-ται στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, κάθε ἄν-θρω-πος πού γίνεται μέλος τῆς Ἐκ-κλησίας του, γίνεται ταυτόχρο-να καί στρα-τιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐντάσ-σε-ται στόν ἐπίγειο στρα-τό τοῦ ἐπου-ρανίου βασιλέως.

Καί ὑπῆρξαν καί ὑπάρχουν ἐπο-χές κατὰ τίς ὁποῖες οἱ δύο αὐτές ιδιότητες εἶναι ἀσύμβατες. Δέν μπο-ρεῖ κανείς νά ὑπηρετεῖ καί στίς δύο. Καί αὐτό συνέβη καί στήν πε-ρί-πτω-ση τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

Ἡ χριστιανική του ιδιότητα ὅχι μόνο δέν συμβιβαζόταν μέ τή συμ-με--τοχή του στό στράτευμα τοῦ ἐπί-γειου βασιλέως, πού ἦταν εἰδωλολάτρης, ἀλλά καί θεωρεῖτο

ὡς ἀνυπακοή καί προδοσία στούς νόμους τοῦ κράτους. Ἄλλοι ἴσως στή θέση του θά σκε-φτό--ταν τί ἔπρεπε νά κάνουν, πῶς μποροῦν νά τίς συνδυάσουν, ἀπο-κρύ-πτοντας τή μία, τή χριστιανική ιδιότητα, γιά νά μήν θεωρηθοῦν ἀνυπάκουοι στόν αὐτοκράτορα, προ-κειμένου νά μήν χάσουν τίς ἀπολαβές τῆς ἄλλης. Ὅμως γιά τόν ἅγιο Μηνᾶ δέν ὑπῆρ-ξε τέτοιο δί-λημ-μα. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ «οὐ δύνασθε δυσί κυρίοις δουλεύειν», ἦταν γι' αὐτόν ἡ ἀπάντηση. Καί ἔτσι ἀνάμεσα στήν ὑπακοή στόν Θεό καί στήν ὑπακοή στόν αὐ-το-κράτορα, ὁ ἅγιος Μηνᾶς ἐπέλεξε τήν πρώτη, γιατί δέν ἦταν ποτέ δυ-νατόν νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη του στόν Χριστό.

Ἡ ἐπιλογή του αὐτή δέν ἦταν χωρίς συνέπειες, καί μά-λιστα συνέ-πειες ὀδυ-νηρές, βασανι-στή-ρια πολ-λά καί ἐπώδυνα πού εἶ-χαν ὡς τέ-λος τόν μαρτυρικό θάνα-το. Ὅμως ὅλα αὐτά τά ὑπέμεινε ὁ ἅγιος Μηνᾶς μέ καρτερία καί γενναιότητα ἔχοντας τήν ἐνί-σχυση τῆς θείας χάριτος καί τήν ἐλπίδα καί τή βεβαιότητα πού ἐξέ-φραζε καί ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος λέγοντας: «λογίζομαι γάρ ὅτι οὐκ ἄξια τά πα-θή-ματα

τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλ-λουσαν δόξαν ἀποκα-λυ-φθῆναι εἰς ἡμᾶς».

Ἔτσι, λοιπόν, ἀντὶ τῶν διασῆμων τῆς κοσμικῆς στρατείας ἔλαβε ὁ ἅγιος Μηνᾶς τὸν ἀμαράντινο στέ-φα-νο τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνα-παύεται τώρα ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία τῶν βασανιστηρίων καὶ τοῦ μαρ-τυ-ρίου στὴ μακαριότητα τῆς βασι-λεί-ας τῶν οὐρανῶν.

Ἐάν ὅμως ὁ ἅγιος Μηνᾶς κλή-θη-κε νὰ ἀποδείξει ἔμπρακτα τὴ στρά-τευσὴ του στὸν στρατό τοῦ Χρι-στοῦ μέ τό μαρτύριο, ἐμεῖς πού ζοῦμε σέ καιροὺς εἰρηνικοὺς καί, θά ἔλεγα, φαινομε-νικά τουλάχιστον χριστια-νικούς, δέν καλούμεθα νὰ κά-νουμε τό ἴδιο. Καλούμεθα ὅμως καί ἐμεῖς συχνά νὰ ἐπιλέξουμε τό στρατόπεδο στό ὁποῖο θά παραμείνουμε καί ἀγωνι-σθοῦμε. Καλούμεθα νὰ μὴν λιπο-τα-κτῆσουμε ἀπὸ τό στρατόπεδο τοῦ Χριστοῦ, στό ὁποῖο ἀνήκουμε ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας του, γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τίς εἰρωνεῖες τῶν ἀνθ-ρώπων πού δέν πιστεύουν στὸν Θεό καί βρίσκονται μακριά ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Καλού-με-θα νὰ μὴν σιω-ποῦμε, ὅταν συκο-φα-ντεῖ-ται καί κατη-γορεῖται ἡ Ἐκ-κλησία, ἀλλὰ νὰ τὴν ὑπερασπι-ζό-μεθα μέ θάρρος καί παρρησία. Καλούμεθα ἀκόμη νὰ μὴν φοβη-θοῦ-με τὸν κόπο πού μπο-ρεῖ μερικές φορές νὰ ἀπαιτεῖ ὁ πνευ-ματικός ἀγώνας καί ἐγκατα-λεί-ψουμε αὐτὴ τὴν ὠραία προσπάθεια. Καλούμεθα νὰ μὴν ἐπι-λέγουμε τὸν πλατὺ καί εὐ-ρύ-χω-ρο δρόμο τῆς ἀμαρτίας, γιὰ νὰ μὴν πιέσουμε λί-γο τὸν ἑαυτό μας, γιὰ νὰ μὴν ἀντι-στα-θοῦμε στὸν πει-ρα-σμό, γιὰ νὰ μὴν ἀγωνισθοῦμε κό-ντρα στό ρεῦμα τοῦ κόσμου, πού μᾶς ὁδηγεῖ μέ βεβαιότητα στὴν ἀπώλεια.

Ὁ Χριστός ὅμως δέν μᾶς κάλεσε μόνο νά στρατευθοῦμε κοντά του. Μᾶς ἔδωσε καί τά ὅπλα του, ὅπλα πνευ-ματικά, ὅπως ἡ προσευχή, ἡ ἐγκρά-τεια, ὁ ἀγώνας, ἡ πίστη καί πάνω ἀπό ὅλα ἡ χάρη τῶν ἱερῶν μυστηρίων πού μᾶς ἐνισχύουν στόν πνευματικό μας ἀγώνα, πού θεραπεύουν τά τραύματά μας καί πού μᾶς βοηθοῦν νά ἀντιμετω-πί--σουμε τούς ἀντιπάλους μας νικηφόρα.

Ἄς τά ἀξιοποιήσουμε ὅλα αὐτά τά ὅπλα καί κυρίως ἅς ἀποφασίσουμε νά ἀγωνισθοῦμε καί ἐμεῖς ὡς κα-λοί στρατιῶτες Ἰησοῦ Χριστοῦ, μι-μού-μενοι τό παράδειγμα τοῦ ἑορ-τα-ζο-μένου ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μη-νᾶ, τοῦ προστάτου καί ἐφόρου τῆς ἐνορίας σας, καί μέ τή χάρη καί τίς πρεσβεῖες του, ἀλλά καί μέ τή δύ-να-μη καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θά μπορέσουμε καί νά παραμεί-νουμε στή στρατεία τοῦ Χρι-στοῦ καί νά ἀπολαύσουμε τόν ἀμα-ράντινο στέφανο τῆς νίκης πού καί αὐτός ἀπήλαυσε καί ἀπολαμβάνει.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)